

CAP

VERMELL

Ne. 127

Capdepera i Cala Rajada

Febrer 1992

CORAL S'ALZINAR

1982 - 1992

DESÈ ANIVERSARI DE LA FUNDACIÓ

PORTALET

Cap Vermell

Febrer 1.992.

Bolletí de l'Obra Cultural
Balear

Capdepera

1 Cala Rajada

L'hem fet:

Joan Rai.
Pep terrassa.
Mre Antònia Nadal.
Maria Vives.
Jaume Fuster.
Paco Galià.
Ma. Antònia Gomis.
Tio Gilito.
Antònia Vila.
Sebastià Ferrer.
Biel Torres.
Joan Espiritusanto
Miquel Ferragut.
Lluçia Sirer.
Isidor Rodríguez.
Ani Muñoz.
Isidre Boné.

Dipòsit legal 197/80.

Imprimeix:

Apostol y Civilizador.

*Els autors d'aquesta re-
vista expressen únicament
l'opinió dels seus articles.*

L'Actual equip de govern municipal havia manifestat el compromís d'establir canals de comunicació amb el ciutadà per oferir-li una informació clara, detallada i puntual sobre les actuacions, decisions i projectes del Consistori. Creient complir aquest compromís, a principis de Gener sortí al carrer l'autoproclamat primer bolletí d'informació municipal. Si deim que ens decepcionà serien benevolents. Estam convençuts que no va agradà ni als qui el feren.

El primer que no hauria de fer l'equip de govern és confondre informació amb propaganda pura i simple. En segon lloc, si es parla d'un bolletí municipal i es paga amb doblers del pressupost, ha d'estar obert a tots els grups polítics, inclosos els de l'oposició, i encara dels ciutadans. Així mateix i si com es diu hi ha un professional darrera aquest producte, no hauria de donar la impressió de què l'han fet uns aficionats com nosaltres mateixos.

No, no ens agradà gens ni poc el bolletí. No és l'opinió del batle el que interessa als ciutadans. La gent el que vol saber és quan i com es resoldrà cada un dels problemes del municipi i amb quins doblers s'haurà de pagar. Això és informació. En canvi parlar de sortir al pas de rumors infundats i malintencionats és veure bubotes on no n'hi ha i adoptar actituds més pròpies d'altres sistemes polítics.

Convidam als responsables de la cosa municipal a replantejar-se el tema del bolletí. El primer número va resultar impresentable

Cap Vermell

RECTIFICACIO No foren més d'un milió de pessetes el que entregà l'Ajuntament a la comissió dels Reis, sinó mig milió. Valgui la rectificació.

SANT ANTONI La tradicional animació que la caracteritza, es desenvoluparen les festes de Sant Antoni. Rock per els més joves a la plaça de l'Orient i més bisties que mai a la cavalcada tant de Capdepera com de Cala Rajada. La entrega de premis i cant de gloses a la plaça d'es Sitjar i davant l'església de Cala Rajada no resultaren tan feixucs com anys anteriors, cosa sempre d'agrair. Els foguerons bé, sobretot els d'es Faralló, amb música, coca, sobrassades i botifarrons a voler. I vi. En Jaume Fuster ha pres el relleu a Jaume Llaneres, al cel cia, en el art de glosar. Que sia per molts d'anys!

AQUÍFER CONTAMINAT Ens han comentat que a una prospecció al Coll d'Oss han trobat aigües brutes al subsol i l'han extreta al carrer. Ja tenim el subsol contaminat.

BUSTIA REIAL Un grapat de persones de Cala Rajada instal·laren una bústia reial perquè els nins poguessin fer arribar les seves il·lusions als Reis d'Orient. Els municipals la retiraren sense més explicacions. Al final esdesféu el mal entès i el tornaren col·locar al seu lloc.

Molta gent es demana per què el Patge Reial desde fa dos anys no baixa a Cala Rajada a anunciar la vinguda dels Reis d'Orient.

ELS REIS A L'ESGLÉSIA Molt comentat ha estat el fet que els Reis no repartissin els caramels a l'interior de l'església de Cala Rajada. Sembla ser que un mal entès d'horaris fou el causant de la polèmica.

VANDALISME El parc públic de S'Alzinar i el gimnàs, ha patit els efectes del vandalisme suposadament juvenil. Vidres (irompibles) romputs, els bevedors passat per ull i papereres destrossades són la tarja de presentació.

Però aquesta epidèmia afecta també

les papereres i faroles dels carers. Va essent l'hora de trobar qui ha estrat i llevar-li les ganes de tornar-ho fer!

SETMANA DE LA NATURA Del 10 al 14 de febrer es du a terme una repoblació forestal a Son Jaumell i S'Alzinar per les escoles de la població. També una campanya de recollida de piles tòxiques.

EXPOSICIO DEL G.O.B. organitza al Teatre Principal una exposició amb el lema "Per una Mallorca digna, prou d'urbanitzacions!".

NORMALITZACIO LLINGÜSTICA Un alt cap militar de l'Estat espanyol calificà de terrorista a la política llingüística de l'universitat Balear, tal com ho faria un membre d'un exercit d'ocupació. Desde un bon principi Cap Vermell es fitxà la normalització llingüística com una de les metes a assolir. No claudicarem.

JUDO El dia 1 de febrer tingué lloc al pabelló esportiu de Calvià el Campionat Balear de Judosub-21. El club local Renshinkan presentà només a cinc judokas. Els resultats han estat els següents: Maria Fca. Artigues campiona de Balears sub-19 a la categoria de menys de 65 kilos. Els altres dos judokas locals, José Nicolau i Santi Espiritusanto han quedat tercers classificats a la categoria sub-21. En Santi va tenir moltes possibilitats de competir a la final, però es va lesionar i no pogué lluitar al nivell que ens té acostumats.

També tenim a Cala Rajada un altra campió de Balears, categoria judokita, Llorenç Serra, que també va obtenir el màxim guardó.

L'onada de robatoris que arrasa Capdepera i Cala Rajada.

URBANISME

Com el mateix Joan Lluïl reconeix " hi ha dos temes que són importantíssim, l'àrea econòmica i la urbanística. Si aquestes dues àrees s'oculacionen els seus problemes pràcticament el vuitanta per cent de la problemàtica municipal està resolta. Aquestes dues àrees condicionen tot l'altre "

Per això, hem volgut tenir una conversa amb En Joan, cap de llista del Pp. , perquè ens explicàs el programa d'urbanisme del Partit Popular que, en principi, es mostrarà favorable a la modificació de les Normes Subsidiàries votant a favor en el plenari del 22 d'Agost passat.

Joan Lluïl - Nosaltres estarem a favor de la modificació de les Normes Subsidiàries, però amb condicions. una molt important és que mentre s'anassin confeccionant les Normes el regidor d'Urbanisme, com ell mateix va assegurar aniria demanant als veïnats afectats la seva opinió i informant-los de les modificacions. El nostre sí també estava condicionat a que se'ns informàs de quines eren les directrius que seguirien per fer les modificacions i que ens demanarien la nostra opinió.

A la suspensió de llicències amb caràcter preventiu la condicionàren a que s'aixecàs a les zones en què la regiduria d'Urbanisme tingués estudiat que no s'han de reformar, ja que no es tracta de tenir la construcció aturada al municipi quan hi ha gent que ho està passant malament a causa d'això.

El que passa, desgraciadament, és que cap d'aquestes tres condicions s'està complint. Nosaltres no hem rebut suficient informació, no sabem que se doni informació al veïnats i sobre la suspensió de llicències d'obres ja n'han passat més de dos mesos.

Cap V. - Al vostre criteri, quines directrius s'haurien de seguir per modificar les Normes Subsidiàries ?

-La nostra idea general és la següent. Volem que Capdepera sigui essent un poble. Si hi ha unes Normes amples el que fan és que el poble torni gran i es converteixi en ciutat, i nosaltres no ho volem. El que volem és que continuï essent un poble i seguir amb un pressupost municipal de poble,

suficient per atendre les necessitats de la nostra gent, del nostre poble.

Si ampliam el diàmetre de les zones urbànes això suposa més infraestructura, clavagueram, faroles, asfaltat, etc... Inclús un augment de la delinqüència, perquè a les ciutats sempre hi ha més inseguretat que a un poble petit on tothom es coneix.

Per tant no volem fer tornar al poble gran, el que volem és que es reformi, per exemple tenim el casc antic de Capdepera on se podrien arreglar les façanes seguint l'estètica tradicional mallorquina, aposta al darrer plenari proposarem que es fomentàs la professió dels margers i dels treballadors de la pedra.

Turísticament, inclús no seria bo fer de Capdepera una ciutat. Tenim un exemple que ens pot servir de guia i és a Palma, a la bariada de Cala Major que va ésser el bressol del turisme a Mallorca i ara està completament acabada perquè va créixer sense unes directrius clares i s'ha convertit en un barri més de Palma. Ha deixat de tenir atractiu turístic i la gent no hi acudeix. Això s'ha d'evitar a les nostres zones, a Cala Rajada, a l'Aguila, Sa Font de Sa Cala, Canyamel, Sa Mesquida.

Apartir d'aquí, d'aquesta idea general el que nosaltres voldrien és conèixer la idea del grup de govern i la del regidor d'Urbanisme en concret. També haurien de tenir present el Pla d'Ordenació que està preparant el Govern Balear que serà, segurament, molt restrictiu i que fins i tot frenarà l'expansió urbana a alguns municipis.

Ens agradaria comparar si les idees de l'equip de Govern, que són en definitiva els responsables de les modificacions, coincideixen amb les nostres i també si coincideixen amb el Pla General que elabora el Govern, i que inclou el famós anell dels 500

metres de zona verda rodejant els nuclis turístics.

-Dins l'àmbit de l'urbanisme , hi ha qualche assumpte que considereu prioritari ?

-Hi ha urbanitzacions; com les de Cala Gat , a dalt de Cala Lliteres i altres, que no estan entregades a l'Ajuntament. El què no pot fer l'Ajuntament és com l'estruç, amagar el cap baix l'ala i no voler enfrontar-se amb el problema. Es necessari arribar a una solució, cercar fórmules per arreglar aquest assumpte encara que sabem que serà difícil. Seria bo d'arribar a un consens amb els veïnats que viuen a aquestes urbanitzacions. Aquest punt, nosaltres l'incloguem al nostre programa electoral.

-Pel que ja has dit , no vos passen gaire informació....

-De moment no tenim suficient informació, se'ns va prometre, però no s'està complint del tot. Jo pens que la informació que dona l'Ajuntament falla un poc, semblen més actes electoralistes que una informació destinada a la ciutadania. Crec que s'estan oblidant que governen per a tot el poble de Capdepera i no únicament per als 800 o 900 que els votàren.

A un Plè demanàren què havia passat amb l'aixecament de la suspensió de llicències d'obres que no s'havia complit als dos mesos. Intuïm que hi ha certa desavinença entre l'àrea urbanística i la batlia, sembla que no arribin a un acord entre ells i això afecta aquesta àrea tant important que és l'urbanisme. Pot , també, tenir relació amb la difícil situació econòmica a la que ha arribat el Consistori. Hem de tenir en comta que la bona planificació i administració és primordial per regir els destí d'un Municipi.

Cap Vermell proposa... i l'Ajuntament disposa.

En ple ordinari de dia 6 de Setembre de 1990, el punt IV (Pla director de ports esportius), fou aprovat per onze vots a favor, una abstenció i un vot en contra.

El que s'aprovà fou sol·licitar al Servei de Ports i Litoral , que la costa de Capdepera es protegeixi amb el grau I, llevat el tram del port actual, des del Carrer Coconar fins al carrer Antoni Maura, per al qual es proposa el grau de protecció III.

Com sigui que el mateix Pla diu que " en qualsevol cas podran sempre els Ajuntaments augmentar el Grau de protecció de les seves costes "

Com sigui que el Consistori és un altre i l'equip de govern s'autoproclama progressista

Com sigui que l'actual Consistori aprovà la modificació de les Normes Subsidiàries.

Com sigui que s'està redactant un nou Pla Director de Ports Esportius pels tècnics de la Conselleria d'Obres Públiques que accepta les al·legacions que li presenten els Ajuntaments i Associacions Ciutadanes.

Com sigui que el vot en contra d'En Pere Nadal i l'abstenció d'En Salvador Moll ens fan mantenir les esperances.

Proposam que l'Ajuntament modifiqui les Normes Subsidiàries en el tram de costa comprès entre el carrer Coconar i carrer Ramón Franco i el classifiqui amb el Grau de Protecció I. I que l'Ajuntament ho comuniqui als redactors del Nou Pla Director a fi que incloguin la modificació al Pla Director.

La classificació del Pla Director de Ports Esportius és:

grau de protecció	prohibit	permès amb justificació	permès
I	ports esportius dàrsenes esport.	escars embarcadors ancoratges	
II		ports esportius Dàrsenes esport.	escars embarcador ancoratge
III			port esportiu dàrsenes escars ancoratge

AGENDA DE LA VILA

Naixements.

- Dia 1 Laura Rozalen Nieto de na Maria del Pilar i de n'Andres
2 Laura Mir Candelario de na Manuela i d'en Francisco
5 Agustin Esteva Moll (Coixu) de na Catalina i d'en Miquel Angel
11 Francisco M. Luque de la Rosa de n' Esperanza i d'en Fco. Javie
13 José A. Alzamora Garau de na Rosario i d'en José
16 Francesca Puigserver Amer (Taqueta) de na Ma. Antònia i d'en Andreu
19 Maria I. Picó Mas de na Maria I. i d'en Gabriel
30 Juan Marc Campòs Sirer (Ca-teol) de na Margalida i d'en Miquel.

Matrimonis.

- Dia 4 Bartolome Sureda Llinas amb Juana Ribot Maymó
5 José A. Garcia Ruiz amb Encarnación Manrique Moreno
26 Juan Mora Ramón amb Maria I. Manresa Borrás

Defuncions.

- Dia 2 Prudencia J. Gutierrez Flores (1901)
10 Antonia Alzamora Barceló "Funtilla" (1901)
18 Gerbert Leichter (1918)
23 Francisca Ferrer Garau "Radina" (1943)
25 Lidia Hernando Ortega (1913)
31 Francisca Jacobi

xerrameca

Febreret curt, pitjor que turc. El plom, que amaga el cel, goteja amb força sobre la terra, mentre els raigs llençats per Zeus es claven a les montanyes de Sos Sastres acompanyats de forts brogits. Boreas bufa, a estones, un aire gelat que es cala fins al moll dels ossos. Pels carrerons del Castell baixa mig pam d'aigua i en Cucales, valga'm Déu, calça sandàlies tot i que es té per bon metereòleg.

Els tres amics s'ho miren de darrera els finestrans del casolot del Governador, mentre no deixen de parlotejar.

-Que llegireu es diari, s'altre dia? Ara vos pujaran de categoria i sou i vos vestiran de generalot -digué l'estudiant.

-Abans demanaré la baixa -respongué el Portalà.

-Doncs a mi, no em sembla ta malament com voleu suposar -intervingué Cucales -. És una manera de revifar el turisme, ara que va a la baixa, i pot donar feina a molta gent. I el marc és incomparable, no m'ho negareu.

-N'hi ha que confonen Mallorca amb una zona comercial, sols coneixen el llenguatge dels diners, sense que els importi arrenar la història i els sentiments del poble, capgiren els valors tradicionals sense mesurar les conseqüències de seu materialisme vulgar i barroer -. El Portalà anava embalat i si no hagués estat per un llamp i un esclafit sec, surran de l'esglesieta, encara peroraria.

-Jo -aprofità l'Estudiant per dir la seva -avegades, pens que no hi ha res a fer i que aquesta cultura importada, no se sap d'on, ha guanyat la partida. De fet són molts els qui accepten, com en Cucales, el discurs de les falses llusors d'aquest món de faràndula estantissa, del diner fàcil, del consum sempre insatisfet de més i més foteses.

-El Castell -agafà de nou el fil el Portalà- representa la nostra història, és el símbol que ens lliga als avantpassats, és les nostres arrels, ens permet destriar la nostra personalitat. Convertir-lo en un negoci per a turistes no té nom.

-I si és ver que en poden treure tants de milions com diuen, segur que n'hi ha més de dos que el somien al Castell -digué, judiciós, en Cucales.

Imperceptiblement, els tres homes havien travessat la cambra tot seguint el rumb de la tempesta. Ara, ajupits rera el finestró, miraven la pluja que no parava.

-Què heu llegit sa revista que reparteix s'Ajuntament ? -demana Cucales.

-Talment es No-Do -contestà l'Estudiant.

-Al pròxim número es batle hi inagurarà pantans -seguí la broma el Portalà.

-La informació té un preu i jo hi veng a bé de pagar-la, però la propaganda que cadesqu es pagui la seva -explicà l'Estudiant el seu punt de vista- .El què jo vull saber és per què han triat l'escorxador per cedir-lo a la Creu Roja i no cap altra lloc, quan començaran les obres d'agencament i què costaran. Amb quins criteris s'ha omplert Cala Rajada de senyals de tràfic ? El pressupost del Patronat de Turisme. Els motius que dugueren a revisar les Normes Subsidiàries i els criteris que els regidors daren als tècnics per reformar-les. Saber si el departament de Cultura, a més de regalar estampetes, com diu el Sr. batle, té un programa de política cultural. Saber el que costa al poble la Banda de Música, la cavalcada dels Reis, les estrenes de Nadal, o el mateix bolletí d'informa-

ció municipal.

- Moltes coses vols saber tu, bergant - L'interrompe el Portalà.

- És el què prometeren -insistí l'Estudiant.

- De bades, també estan per la normalització lingüística i el batle s'esplaia en castellà.

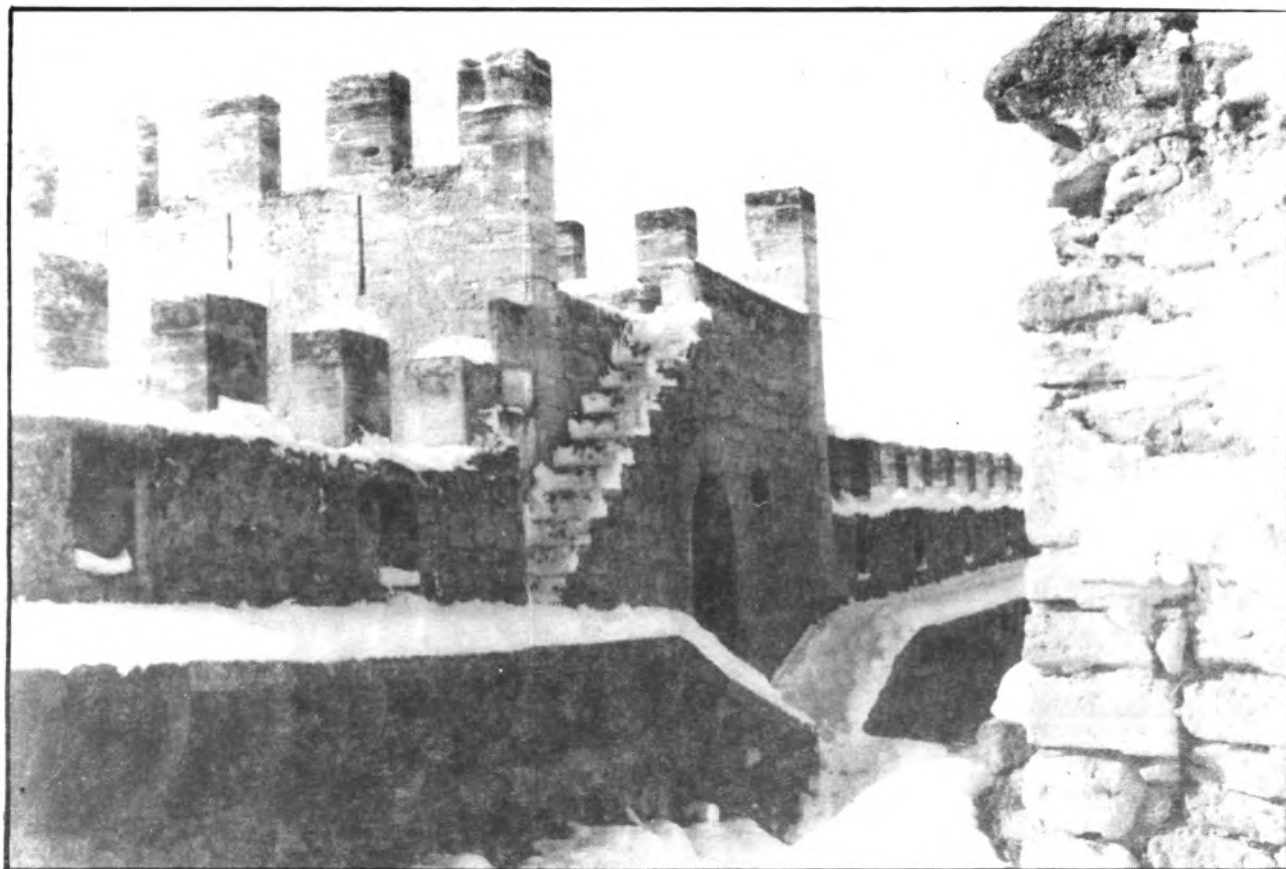
- I els de l'oposició que no hi surten a la revista ? -observà, perspicaç, Cucales.

- Quins poders fàctics, quines obscures i amagades xerxes, quins particulars interessos, quins temibles enemics, obliguen a un batle gabellí a escriure en castellà ? -aquí l'Estudiant adoptà el posat d'orador enfilat demunt la trona.

- Això és massa ! -esclafí a riure en Cucales.

Horabaixando, els tres amics, malgrat la pluja, surten defora per anar-se'n a ca seva, encara que en Cucales arribarà amb els peus xops.

Es Portalà.

Sons i Renous.

per M. Antònia Gomis
Xè ANIVERSARI DE LA CORAL S'ALZINAR

CONVERSA MANTINGUDA AMB
ELIONOR GÓMEZ-QUINTERO, DIRECTORA
DE LA CORAL, BÀRBARA
FEMENIES, PRESIDENTA I VICENÇ
NADAL, SECRETARI:

Tot va començar a l'any 81, quan la Delegació General de la Joventut es va posar en contacte amb Miquel Perelló, director en aquell temps de l'escola S'Alzinar de Capdepera. Hi havia una proposta, per si existís alguna coral al poble, per anar a Alacant a un encontre estatal de corals. De seguida, Miquel Perelló, sabent que n'Elionor tenia una coral infantil a l'escola, li va fer la proposta. Ella se posà al davant de la tasca i, ampliant la inicial Coral Infantil amb pares, professors i altres persones amb coneixements del cant, varen començar a assajar en el desembre d'aquell mateix any.

La mostra havia de tenir lloc el 6 de febrer del 82, i la nostra incipient i coratjosa coral va preparar tres cançons del Renaixement per a l'aconteixement. Només dues corals representaven les illes: la Coral Universitària de Palma i la Coral S'Alzinar de Capdepera.

Aquest va ésser l'inici de la Coral S'Alzinar, encara que en Vicenç mos conta que n'Elionor ja feia temps que tenia ganes de fer una cosa així.

En el primer concert, a Alacant, eren una cinquantena de persones que cantaven. Aquesta xifra ha

anat augmentant i minvant al llarg d'aquests anys. La Coral sempre ha estat integrada per gent de diferents edats, però a l'actualitat s'ha anivellat, en aquest aspecte.

Parlam també del nombre de concerts donats en aquests anys: més de cent arreu de l'illa, el primer a Alacant i un, el desembre passat, a Eivissa. Ha participat aquests darrers anys en la programació de concerts "Un Hivern a Mallorca" patrocinats pel Patronat de Turisme de Cales de Capdepera i ha col·laborat en nombroses ocasions amb el Centre Cultural Banda de Música de Capdepera, així com amb la Camerata Orquestra de Llevant, Grup de Metall de Manacor, Grup de Metall de la Banda de Música de Capdepera, amb la Banda de Música de Son Servera...

Han col·laborat, com acompanyants de la Coral, amb bandúrries i llauts, na Margalida "Xerubina", na Maria "Lareva", n'Antònia "Mateveta" i n'Antònia "de's Sifons". I com acompanyants amb teclats Antònia Ballester, Antònia Mercant, Berta Liesegang i M. Antònia Gomis.

Els solistes habituals de la Coral són Bàrbara Femenies, Esperança Sureda, Maria Lluïa, Pere Llabata, Jaume Fuster i Vicenç Nadal. Recordam també que na Joana Colom va ser solista de la Coral.

La Coral S'Alzinar té una junta amb vuit membres: com a presidenta, Bàrbara Femenies; com a secretari Vicenç Nadal, que darrerament du tots els truis i tots els manetjos; i els vocals Elionor Gómez-Quintero, Jaume Fuster, Tófol Sureda, Joan Llabata, Paquita Morey i M. Antònia Gomis.

Aquesta Coral sempre ha estat preocupada per les millors interpretacions de la música dels seus concerts, música que ens ha ofert des de la més popular fins a cobrir els estils renaixentista, barroc o clàssic; per això ha

procurat que els seus components puguin disposar d'uns professors de tècnica vocal, així com poder assistir a cursos d'interpretació.

Tantes coses hem tret i hem parlat en aquesta conversa (que no volem oblidar que la Coral ha estat convidada a Àustria i a Alemanya, però la manca de pressupost no ho a permès; tampoc volem oblidar el projecte d'aquest any d'anar a Menorca) que només manca parlar de la festa de l'aniversari.

La festa, de fet, ja ha començat: s'ha convidat a tots els antics components i col·laboradors (prop d'un centenar) per assajar conjuntament les tres primeres cançons de fà deu anys. La continuació de la festa fou el dissabte, 8 de febrer, a l'església de Capdepera, amb un concert conjunt; primerament, l'actual Coral S'Alzinar oferí les obres més significatives del seu repertori, i per acabar, conjuntament amb tots els demés, feren quatre cançons. Després del concert hi hagué un refresc per tothom, cantaires i públic.

Suposam i esperam que fou de l'agrat de tots, i per acabar la nostra conversa ens desitjam que la Coral S'Alzinar tenguí llarga i fructífera vida.

CONCERTS FEBRER 92

"Un Hiver a Mallorca": Trio Xostàkovich, a l'església de Cala Rajada. Data a concretar.

Aquest trio rus va venir a les IV Serenates d'Estiu de J.J.M.M. de Capdepera, als jardins de D. Bartomeu March, tingueren moltíssim d'èxit. Recomenable.

Per què ?.....

Per què el bolletí d'informació municipal pareix més propagandístic que no informatiu ?

Per què en el bolletí d'informació municipal no hi surten tots els partits polítics amb representació municipal ?

Per què cada pic que fa un poc de mal temps el llum s'apaga ?

Per què a Capdepera hi ha els noms dels carrers la meitat en mallorquí i l'altra meitat en castellà ?

Visca la llengua normalitzada !

EL COS DE BOMBERS VOLUNTARIS DE CAPDEPERA (i II).

Per dues vegades, a nivell d'Estat, s'ha intentat organitzar cossos de bombers voluntaris, a Sevilla i Saragossa, encara que sense èxit. La tercera tentativa correspon a Capdepera gràcies a la labor del enginyer Sr. Jerry Jesse, expert professional en incendis i sinistres relacionats amb protecció civil. El Sr. Jesse ha aconseguit que el projecte sia una realitat, bastin les següents dades per a mostra de la necessitat i utilitat de la seva labor:

Des de l'agost de 1988, en que realitzaren la primera sortida fins avui, han realitzat 99 intervencions que duraren 348 hores amb una mitjana de tres hores per sinistre.

Els motius principals pels quals fou necessaria la seva ajuda són: 13 incendis a garrigas, 13 rotures de cables elèctrics de Gesa, 11 inundacions de soterranis, 6 incendis forestals, 6 a vivendes, 5 a l'abocador de fems, 4 incendis a hotels, 3 a cafeteries, un escapament de clor el qual requerí una intervenció perillosa, 5 falses alarmes, etc.

Les intervencions tingueren lloc en 37 ocasions a Cala Rajada, 16 a Capdepera, altres 16 a Canyamel, 8 a la Gulla, etc.

El Sr. Jesse es queixa de la escassa o nula compenetració entre els bombers professionals i voluntaris i el seu desitg seria lograr un consens ambdós cossos.

Els bombers voluntaris es mereixen el reconeixement per part de tots, no tant sols per la utilitat de la seva labor, sinó per el seu esperit desinteressat i voluntari que no regateja esforços a l'hora d'ajudar al necessitat.

Biel Torres.

Que bé que estam davant la televisió, devora el foc, sense sentir el soroll dels cotxes, de la veinada que sempre crida; quina tranquil·litat! No tots tenim la sort de compartir aquesta placidesa, l'associec de no sentir el nostres fills cridar, protestar, rumiar quina la faran. ¿Som feliç realment de la flema que m'envolta, que aïlla el meu ser, o tenc una frisança de trobar una dualitat grandiloqüent que hem torni la vitalitat de la meua joventud. on tenia la quimera de fer, d'escodrinyar el que m'envoltava, d'eixermar l'escull de la vida; no era això el que hem sucitava la credulitat de l'esdevenidor futur?

Amb objectivitat, quants de pares participen de les vivències dels fills? En realitat no ho ser científicament, però és fàcil d'esbrinar, és tangible; la realitat diària a l'escola ens demostra el grau de participació dels pares en la "feina" del seu fill. Genericament solem dir que un nin o l'altre, està ben educat -entenent com educat, el nin que respete unes normes de comportament de sociabilitat,...-, i quin no més que la dita mallorquina "Els tests es semblen a les olles", en realitat no volem dir més que els pares han d'educar, formar, adreçar la cursa que els espera al llarg de la vida. Un percentatge molt alt del rendiment escolar depèn de l'ambient familiar i del contorn social, independentment de l'engatjament que correspon al professorat i més concretament a la Comunitat Escolar.

On és el paper dels pares dins el món de l'aprenentatge? No és gens lluny de la del mestre, és a dir, consistiria en seguir la feina ja iniciada quotidianament a l'aula per part dels especialistes; no és més que col·laborar amb el programa de feina que li aplicam els mestres. I, què és necessari per a realitzar-ho? No podem tirar-nos de cap, necessitam una informació prèvia per part del mestre, conèixer els seus sistemes mitjançant els quals el nin aprèn diàriament, entendre-los i seguir amb aquesta línia; ja que del contrari provocarem una situació conflictiva en l'aprenentatge del nin. Per exemple, no podem ensenyar a sumar a un nin de manera distinta al que li han dit a

l'escola, li provocarem una confusió que frenarà el tren de l'aprenentatge.

Ja és suficient aquesta participació? Mai basta, però principalment recordarem que el nin és un ser humà, és una persona amb sentiments i per tant necessita que l'escoltem, que visquem més d'aprop tota la seva problemàtica, de la manera que poguem: escoltant, comentant certs temes, valorant positivament les seves oponions,... Aquesta comunicació la farem d'acord amb l'edat i amb les necessitats del nin. No forçar al nin és fonamental per aconseguir un clima de confiança entre ell i els pares, d'aquí la importància de no imposar l'opinió i menys la voluntat dels adults.

Totes aquestes qüestions ens suposen una clara modificació dels nostres costums i hàbits de cada dia, acompanyades d'una bona connexió i coherència entre l'actuació del pare i de la mare. L'acció davant una mateixa situació ha d'ésser conjunta o al menys en la mateixa mesura. Si un dels dos imposa un càstig, l'altre no ha de protegir el nin, i per evitar conflictes davant aquests estadis els adults hem de tenir ben clara les normes i posar-les clares al nin, ell mateix agrairà tenir ben definides les pautes de comportament que ha de respectar. Però aquest esforç és bàsic per aconseguir nivellar les influències negatives que els nostres fills troben diàriament en la societat: una televisió opressiva de l'activitat i creativitat del nin, i poc atractiva pels objectius que la educació necessita; quan arriba la temporada turística baixa el rendiment d'estudis, degut al mateix ambient (bars, discoteques, sales de jocs, "sol",...) i també és conseqüència de què molts de nosaltres començam la feina i abandonam les nostres obligacions com a pares; finalment a la necessitat de mantenir relacions socials que impliquen viure a un ritme molt poc productiu per a l'atenció que precisa la formació dels fills.

De tota la bona actuació familiar que tenguem amb els nostres fills, així seran els resultats d'un percentatge molts alt de la seva formació integral com un membre més de la societat.

Llapis, tinta i tinter

RETALLS DE PREMSA.

Algo más que piano

MARIA ANTONIA GOMIS, recital de piano. Obras del P. Soler (dos sonatas), Turina (cinco danzas gitanas), Granados (Allegro de concierto), Mompou (Festes Llunyanes), Bases (dos preludios / danzas) y Montsalvatge (Sonatina per a Yvette). La Residencia de Deia, 7 de diciembre.

BIEL DOMINGO

«Piano solo» anunciaba el programa de mano del recital ofrecido por Maria Antònia Gomis en La Residencia. Pero hubo algo más a lo largo del concierto de la joven pianista de Capdepera, que, en las contadas ocasiones en las que nos es dado escucharla, se prodiga con generosidad abundante.

Un concierto de Maria Antònia es bastante más que la simple repetición de unas partituras aprendidas, porque la aportación personal que esparce la concertista, de principio a fin, es una circunstancia añadida a los efectos puramente musicales y redondea la belleza de una audición que —en un ambiente casi mágico como el de los crepúsculos en La Residencia— llega a condicionar el ánimo del oyente.

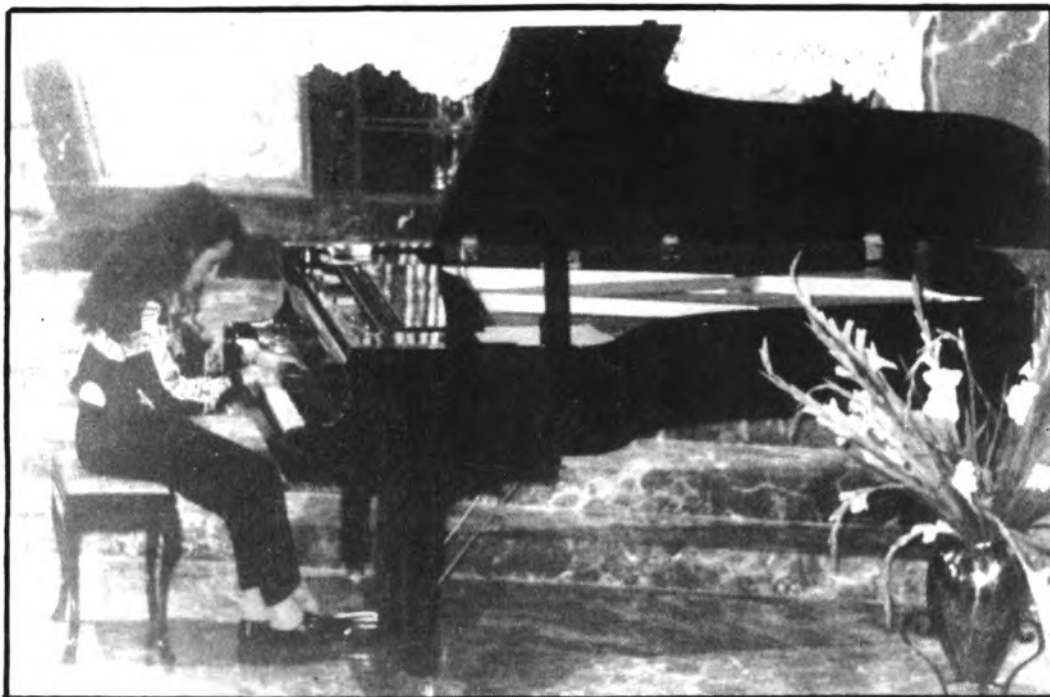
Ni una sola vez, el temperamento de la pianista buscó efectos artificiales en la música que interpretó. El repertorio —todo él español— le brindaba más de

una excusa para intentar la expresión grandilocuente, adentrándose en los terrenos de una rítmica folklórica que, mal entendida, hasta podría convertir en un apaño de pandereta algo tan sutil como el «allegro» de Granados o, más aún, las cinco danzas gitanas de Turina.

La fuerza que emana de la aparentemente frágil figura de la concertista huyó del tópico en todo momento para buscar la recreación auténtica antes que el efecto fácil. Esto es algo que, en Maria Antònia, se produce como norma o, tal vez, como resultado de su fuerte personalidad como pianista que le lleva a asumir, sin ninguna duda, el hecho de colocar dos sonatas del P. Soler como precalentamiento para todo un repertorio que se moverá en las antípodas del barroco.

Pero donde más acusadamente se manifiesta la sensibilidad de Maria Antònia Gomis —y así sucedió una vez más— es a través de la música de Mompou y, sobre todo, de Montsalvatge. La creación de este último responde más a posiciones intuitivas que a condicionamientos científicos y necesita por ello de la complicidad de quien la interpreta.

La «Sonatina per a Yvette», en los dedos de la pianista mallorquina, es algo así como un recitado de frescura, de sencillez musical desprovista de cualquier cosa que la haría superflua. El éxito de esta música está en entenderla y, seguidamente, explicarla. Así sucedió y de ello debe dejarse constancia.

EN EL POBLE HI HA MOLTES D'ASSOCIACIONS I CLUBS QUE CALLADAMENT VAN FENT LA SEVA TASCA I SOM MOLTS ELS VEÏNATS QUE GAIREBE DESCONEIXEM, FINS I TOT, LA SEVA EXISTENCIA. PER CONÈIXER MILLOR LA TASCA QUE DESENVOLUPEN LES ASSOCIACIONS DE PARES D'ALUMNES HEM MANTINGUT UNA ENTREVISTA AMB XISCO VIVES I PEP MEDINA PRESIDENTS DE LES APAS DE CAPDEPERA I CALA RAJADA.

ORGANITZACIO

PEP: Cada mes tenim una reunió on tractam els problemes que van sorgint. Si es presenta un assumpte inesperat o delicat, el president convoca una reunió extraordinària. Al llarg del curs escolar ens reunim un mínim de 14,15 vegades. Duim un llibre d'actes en el qual reflexam els temes tractats i els resultats de les votacions.

XISCO: L'Apa de Capdepera la constitueixen deu membres i ens reunim el primer dijous de cada mes i si apareixen temes urgents feim una reunió extraordinària.

Cada membre de la Junta s'encarrega d'un tema que maneja autònomament, una vegada discutits els problemes que hi pugui haver a les reunions.

Normalment, a les reunions, solem tenir convidats que creim poden tenir alguna cosa a dir sobre els assumptes que hem de tractar, el director del Centre, el regidor de cultura, el monitor d'esports, etc.

RELACIONS AMB ELS MESTRES

XISCO: Les relacions amb els mestres són bones. Si hi ha problemes ataquem i si no, feim bona. L'any passat si que vàrem tenir problemes; enguany, llevat dels normals que sempre sorgeixen, no en tenim de problemes, ni amb els mestres ni amb els alumnes.

PEP: La relació amb els mestres, gràcies a Déu, és cordial. Els mestres ens permeten una total participació en els assumptes de l'escola. No es pren cap decisió sense comptar amb els pares i puc dir que en el Consell Escolar mai no s'ha de passar a votació perquè hi ha total unanimitat i sempre arribam a una solució en col·laboració amb els mestres. La relació és immillorable. Tenim problemes, com a totes les escoles, però també una gran col·laboració.

ACTIVITATS

PEP: D'activitats en tenim moltes, per la senzilla raó que feim jornada contínua i pensam que és interessant donar la possibilitat als alumnes de que al capvespre puguin realitzar tot una sèrie d'activitats complementàries.

Apart, participam també en les competicions esportives que organitza el Consell, tenim equips de bàsquet masculí i femení i futbol.

A les festes que tradicionalment organitza l'escola per Nadal, Sant Antoni, Carnaval, etc. també hi participam.

XISCO: Al no tenir la jornada contínua no duim a terme activitats extraescolars. Se va proposar el judo i no va poder ésser ja que dintre del recinte del Centre no hi pot haver

activitats lucratives. Es presentaren problemes i no s'arribà, com ja he dit, a posar en marxa.

El mes passat ens proposaren de donar classes gratuïtes de golf, ja veurem.

Participam en les corregudes i competicions, d'atletisme, bàsket, etc. Aquest any organitzàrem, juntament amb Cala Rajada, les corregudes i donàrem als participants una bossa amb fruita i aigua mineral.

Pagam, també, una professora de música.

El menjador està a nom de l'Apa i tenim un encarregat de compres, pagaments de factures, etc. A més, dues dones s'encarreguen del menjador.

El preu, amb la puja, són unes 400 pessetes i els qui vénen de fora del casc urbà reben una subvenció de l'Ajuntament que també dona ajuda a unes quantes famílies necessitades. Vull dir que procuram que els aliments que servim són frescs, tant les verdures com la carn i el peix, no ens agraden els pre-cuinats.

PEP: Les activitats que es fan enguany són dibuix, fang, alemany, mecànografia, psicomotricitat, esports, ball de bot, tennis, tenim un conveni amb un centre de judo que ens permet preus econòmics i enguany provàrem el taller de palma que no ha tingut acceptació ja que únicament hi hagué dues matrícules.

ECONOMIA

XISCO: Les quotes que cobram són mínimes, aquest curs hem recaptat noranta nou mil pessetes. Després tenim la subvenció de l'Ajuntament de mil i pico de pessetes per alumne que serveixen per a les festes de l'escola com són Carnaval, fi de curs, etc.

Les llibreries ens fan un deu per cent de descompte sobre la venda

de llibres i aquestes són les nostres entrades.

Nosaltres no tenim les despeses que tenen a Cala Rajada i amb aquests doblers anam tirant.

PEP: Com ha dit en Xisco, rebem la subvenció de l'Ajuntament que ve a representar unes 700.000 pessetes.

Cobram una quota de 2.500 pts. per alumne que donen dret a inscriure's a les activitats extra-escolars

Venem directament els llibres i les editorials ens donen un 25 per cent de bonificació, això representa altres 600 o 700 mil pessetes.

A fi d'any no nos sobra res, empantat, degut a les nombroses activitats que organitzam. Abans, al no haver-hi la jornada contínua, els doblers que sobraven els destinàvem, amb el consell dels mestres, a comprar material per a l'escola, un televisor, llibres, multicopista, etc.

JORNADA INTENSIVA, JORNADA PARTIDA

PEP: La idea, a Cala Rajada, va néixer del col·lectiu de pares. Va anar madurant poc a poc i jo la vaig exposar a la Junta Directiva.

Aprofitàrem que a l'escola s'estaven realitzant les obres de ampliació que obligaven a la jornada contínua mentre durassin les obres. Creguérem que era el moment oportú per fer la prova i demanar la jornada contínua per a tot l'any.

El Claustre de professors hi estigué d'acord, llevat de dos o tres mestres, al Consell Escolar hi hagué unanimitat i l'assemblea, al cine Juva, es mostrà favorable amb més del 90 per cent dels vots afirmatius. També es demanà l'opinió als al·lots, que tenen dret a opinar sobre aquestes qüestions i també sortí un sí rotund.

La gent està molt contenta de la jornada intensiva, fins i tot pares que al principi no ho veien gens

clar, ara han canviat d'actitud i voten a favor de la intensiva. De moment l'experiència es un cent per cent positiva.

XISCO: A Capdepera, la jornada intensiva va venir proposada pels professors. Un mestre la proposà al Consell Escolar, i el director del Centre exposà la idea a una junta extraordinària de pares. S'organitzà un referèndum, ja que és necessari que, si no record malament, el 85 per cent dels pares ho acceptin per tal que el Ministeri concedeixi la jornada contínua. El resultat de la votació fou d'una diferència grossíssima a favor de continuar amb l'horari de matí i capvespre. No s'accepta la proposta.

Pens que els pares no estan mentalitzats per acceptar la jornada contínua. Un dels motius, segons el meu parer, és que a Capdepera hi ha molta gent treballadora i els al.lots en arribar a casa seva no hi trobarien ningú. Encara que tenim un servei de menjador. També es sentiren molts de comentaris en el sentit de que els mestres el que volien era fer menys feina. És una mentalitat difícil de canviar.

L'ETERN PROBLEMA DE LES SUBSTITUCIONS

PEP: El problema més greu que patim a S'Auba, segons la meua opinió, degut a la manca d'organització del Ministeri, són les baixes dels mestres fitxos per malaltia o qualsevol altre motiu.

Quan la baixa arriba al Ministeri ja han passat dos dies i a més no li fan cas. La complicació ve quan la baixa és per més dies. Per exemple, enguany, n'hem tinguda una per quinze dies. A la Delegació comencen a moure's als deu o dotze dies i això telefonant una i altra vegada el director de l'escola, jo mateix i alguns pares.

XISCO: El que diu en Pep ho patim a Capdepera, Artà, Son Servera i Sant

Llorenç. El problema és que ningú vol firmar un contracte per 15 dies per desplaçar-se a aquests centres. Ho trob lògic.

Mos ho digueren ben clar la darrera vegada que tinguérem una substitució. Després de moltes telefonades al Delegat i de passar-nos amb cançons, decidirem que tres pares i un membre de l'Apa anassin personalment al Ministeri. Els feren esperar fins a les tres del capvespre asseguts per poder arribar a parlar amb el Sr. Crespi que és el Delegat. Així aconseguirem el mestre.

A la zona de Ciutat no tenen aquest problema perquè els mestres no posen excuses i fan les substitucions.

De Sant Llorenç cap aquí, després d'Eivissa, és la zona pitjor. No volen venir.

PEP: Estic d'acord amb el què dius. Jo tinc quatre números de telèfon i sempre comuniquen. Me consta que quan avisen per venir a fer substitucions sempre tenen una excusa per no venir.

Ho trob molt penós perquè se queden els nins mal repartits per les aules.

XISCO: Quan falta un mestre no només hi perd el curs afectat, sinó que reparteixen els al.lots per les aules i disbaratan els altres.

El problema no és l'escola, és la distància. I encara que el Ministeri té mestres per cobrir les vacants no són suficients.

Seria interessant reunir totes les Apas del sector de Manacor per mirar de fer alguna cosa tots plegats.

PEP: A la pròxima reunió de la Federació d'Apas és un dels temes que posaré sobre la taula. És necessari solucionar aquest problema.

ESCOLA SECUNDÀRIA

XISCO: En la reforma educativa hi ha la possibilitat de que a Capdepera es faci una escola secundària. Un

membre de l'Ajuntament, de manera informal, ens demanà que ens semblaria si l'escola es fés al carrer de les Roses.

No ens agradà el lloc des del principi. Pensàrem que el lloc idoni seria devora el camp de futbol. Primer perquè està aprop de per tot. Després perquè hi ha una infraestructura esportiva muntada. En tercer lloc perquè està fora dels casc urbà i aquesta és, per a nosaltres, una raó de molt de pès. S'evitarien embotellaments de tràfic, a més, pensam que el fet que les escoles estiguin dins el poble afavoreix l'absentisme escolar. Per pujar de Cala Rajada hi ha un camí de carro que no s'aprofita i es podria acondicionar.

Com opinió personal vull dir que tinc els meus dubtes de que s'arribi a fer aquesta escola perquè a l'Institut d'Artà, amb la reforma, quedaran aules buides i pens que el Ministeri s'estimarà més transportar els alumnes que no construir una escola nova. M'agradaria equivocar-me.

PEP: A Cala Rajada hi ha nirvis per la senzilla raó que fa quatre anys que lluitam per tenir la secundària, igual que hem començat, desde fa dos anys, a demanar pre-escolar de tres anys.

M'agradaria fer constar que les relacions entre les dues Apas són bones i que la meva relació personal amb en Xisco és cordial i procuraré mantenir-la.

XISCO: Hi ha una cosa clara, quan ens ens reunirem per primera vegada per parlar d'aquest tema, cadescú exposà el seu parer i no tenim per què barrejar-nos. Simplement, tenim distinta opinió d'on s'ha d'ubicar l'escola de secundària.

PEP: No m'agradaria que aparegués com una guerra entre associacions. No es tracta d'un caprici ni de quedar

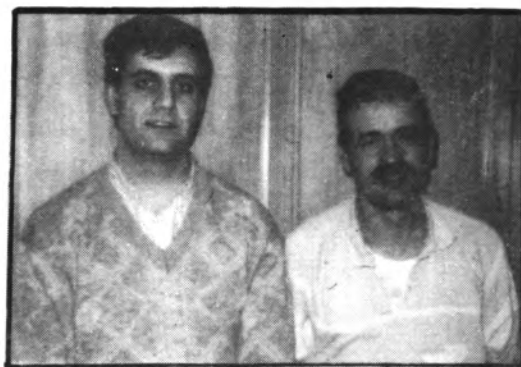
bé davant els pares el que cada un es tiri cap a ell.

Jo el que deman, tant al Ministeri com a l'Ajuntament, és que sospesin els pros i contres i es decideixi en funció dels arguments que es presentin.

Nosaltres fa quatre anys que parlam de la secundària, el regidor de cultura de l'antic consistori, Pep Gallego, ens anava informant dels avanços que s'anaven fent amb el Ministeri i cada vegada venia més animat fins que al darrer Consell Escolar ens va dir que estava molt content perquè el Sr. Crespí, que és el Delegat del Ministeri, li havia donat una total seguretat de que es faria el Centre.

I el mateix Sr. Crespí, a una reunió al Centre ratificà, davant de testimonis, que la secundària es faria a Cala Rajada.

Ens vàrem tèmer de que s'havia canviat la ubicació deu minuts abans de començar un Consell Escolar. Això ens va sorprendre molt i aprofitàrem la reunió per demanar explicacions i ja vérem que hi havia una predisposició per construir l'escola a Capdepera, al carrer Rosas, després es va canviar per un punt intermig com és el camp de futbol.

Els motius pels quals demanam que la secundària es faci a S'Auba són molt senzills.

S'Auba té 70.000 m2 requalificats a les Normes Subsidiàries, aprovades fa quatre anys, com a zona d'equipament docent. Els terrenys on s'ha pensat construir-la s'haurien de requalificar, això exigeix una tramitació llarga que du el seu temps, i el consegüent disgust dels distints propietaris dels terrenys.

Al nou edifici se li podria, fàcilment, donar accés per darrera, evitant els problemes de massificació i de tràfic.

També és molt important el número d'alumnes d'un Centre i l'altre. Si els serveis, com diuen ara, s'han d'aproximar als usuaris i no els ciutadans als serveis, aquí anam contracorrent ja que a S'Auba hi ha 540 matriculats i a S'Alzinar uns 150 menys, a més a Cala Rajada el número d'alumnes augmenta de 30 a 40 cada any i a Capdepera disminueix en la mateixa quantitat. Dubt que els al.lots pugin des de Cala Rajada pel camí que es vol fer, a aquestes edats tenen bicicletes i mobylettes i poden triar circular per l'autovia.

Quant a instal.lacions esportives, és veritat que el construïran vora un camp de futbol, però no hi ha res més, en canvi l'Ajuntament te demanat per a la zona escolar de S'Auba unes instal.lacions deportives M4 més completes que les del camp de futbol.

Jo crec que tots aquests motius fan que la balança s'inclini cap al centre de S'Auba.

XISCO: El que jo vull dir, és que els punts de partida de l'Ajuntament i el nostre no són els mateixos, no tenen res a veure uns amb els altres. Nosaltres no cercarem un punt intermig per contentar a tothom. El que nosaltres volem és que el nou edifici estigui fora del casc urbà i a la

zona proposta, a més, hi ha instal.lacions esportives. L'Ajuntament, possiblement per raons polítiques, cercà un punt equidistant i quedar bé amb uns i altres.

PEP: Així el que s'aconsegueix és molestar als dos nuclis. Nosaltres no proposam un punt intermig perquè creim que tenim sobrades raons per defensar S'Auba.

XISCO: Jo, que fos una molestia per als dos nuclis de població no ho veig. A Ciutat hi ha molts d'al.lots que s'han de desplaçar a distàncies més llargues i no passa res.

PEP: A mi no m'agrada el sistema de vida de Palma i que me diguis que a Palma no els queda més remei en sembla perfecte. Però si aquí tenim l'oportunitat de poder evitar-ho molt millor.

M'agradaria que quedàs molt clar que no cercam separatismes de cap tipus, això ha passat a la història.

Tenc la impressió que segons com s'enfoqui i la importància que se li doni a aquest tema correm el perill de fomentar rivalitats superades. No hauria de transcendir als al.lots, hem d'anar alerta. Els ninis podrien agafar un sentiment negatiu perquè no comprenen que hi hagi d'haver tanta polèmica.

COL.LABORACIO

XISCO: Dia 13 de desembre ens reunirem les dues Apas per primera vegada, encara que la veritat és que ho hem d'haver fet molt abans. La pròxima reunió serà el 15 de febrer.

La idea és compartir experiències i tenir més força a l'hora de fer reivindicacions davant el Ministeri o l'Ajuntament.

PEP: Podríem proposar de forma conjunta una sèrie de punts als Consells Escolars com són les revisions mèdiques periòdiques, drogues i menors, escola d'estiu, demanar més subvencions etc. etc.

Plà d'embelliment de Cala Rajada.

Són varies les persones que insisteixen en la necessitat de dur a terme el Plà d'embelliment de Cala Rajada. Sense cap dubte és necessari, però no deu ofegar els pressuposts ni hipotecar el futur del nostre municipi.

És evident que a les persones que tenen interessos - locals, habitatges - als carrers de L'Agulla o Elnor Servera, els interessa que l'ajuntament acabi el Plà aquest hivern, i pagui. Això seria desitjable si el nostre municipi estigués ben dotat de serveis o disposés de doblers per invertir. Però, la realitat no és així. L'Ajuntament no té "duros", i manquen serveis socials bàsics, en part per la manca de serietat a l'hora de cobrar els impostos.

Així doncs què fer? Hipotecar-se fins a dalt o demanar que els principals beneficiaris ajudin un poc amb contribucions especials? Els que diuen NO a les contribucions especials (volen fer-nos creure que són discriminatòries respecte a les obres ja fetes) que pensin com ho hem fet, tots els demés, per tenir llum al carrer o altres serveis. Pagant.

Si hi ha d'haver endeutament que sigui per cobrir necessitats bàsiques: enllumenat i asfaltat de carrers, guarderies municipals, ambulatoris, parcs públics i zones de jocs per als infants, neteja de platges, equipament esportiu, casa de cultura, biblioteca (amb condicions mínimes)... i un llarg etc. Els turistes també ho sabran agrair.

Estem d'acord que el motor econòmic del poble és la indústria turística, però els grans beneficiaris són uns pocs que acostumats a demanar s'han oblidat de contribuir (sempre hi ha excepcions). Hotelers, comerciants, inclús residents, tindran una plusvàlua dels seus locals i habitatges... i això no l'hem de pagar els demés, els de sempre.

Els qui vivim a zones sense els serveis adequats al nivell de contribucions (o pagat de la nostra butxaca), estem farts de contribuir per al benefici particular d'uns pocs, els hotelers. Els qui menys paguen més exigeixen (basta veure a qui ha beneficiat la distribució del pagament de la depuradora i les quotes de manteniment).

Pensem que primer s'han de cobrir els serveis sanitaris, escolars, culturals i d'infraestructura del poble i després començar a fer aquestes obres faraònico/turístiques, que només són rentades de cara.

Ja està bé de demagògia. La política feta de "paga poble" només pot dur-nos a un colapso econòmic que al final pagam les classes populars.

PAGA

Això és una opinió, compartida per uns i rebutjada per altres, si no és com la teva i vols comunicar-la als demés, aquesta plana està oberta al debat. Esperam les vostres OPINIONS.

UNA NOVA RELIGIÓ*****

Com be ens indica el títol una nova religió ha sorgit, és un poc materialista però és molt real, i més que això necessària. Ningú la voldria, però ja som molts els que la practicam. Tu mateix que creus estar al marge, possiblement ets un gran devot; quasi en tota seguretat has fet alguna pregària al "déu".

Encara que tot això vos sembli impossible, impracticable, increïble i irrealitzable vos puc demostrar en poques paraules l'existència de la nova religió.

La demostració comencaria fent un estudi de les vegades que setmanalment o mensualment anau a Manacor, Villafranca, Sant Llorenç, Palma... Com més hi anau més processau la religió. Quan circulau amb el cotxe per la carretera de Capdepera a San Llorenç i de Capdepera a

Can Picafort, estic quasi segur que vos demanau quan les acabaran d'arreglar i pregau perquè les màquines escavadores NO estiguin aturades, que treballin, que les acabin. I és que senyors i senyores, si no record malament, ja fa un any que estam amb obres, unes reformes que podrien haver-se acabades fa tres mesos, si no s'aturassin. La veritat crec que donam una imatge d'improvització de poca efectivitat. Els cotxes pateixen la poca operativitat dels "operadors" i nosaltres sofrim la circumstància que suposa circular amb unes condicions "brutals". Ja està bé, acabem d'una vegada el que hem començat, senyors "operadors" no retrasseu la finalització de les obres fins que arribin les properes eleccions; el poble també ho veurà si les acabau ara, ara mateix.

UN DEVOT MÉS.

Sant Antoni.

A la memòria d'en Pere de Ca's Saig

Des de fa segles, la pagesia mallorquina, té a Sant Antoni de Viana per advocat i patró dels animals.

En el segle XV, segons Gabriel Llompart, la població d'Artà ja celebrava aquesta festa; per tant, és molt possible que ja llavors la pagesia gabellina adoptàs també a Sant Antoni per patró. A l'any 1.686 la figura de Sant Antoni de Viana estava en el retaule del altar major de l'esglesia del Castell, fet que ens demostra que la devoció a aquest Sant ja gaudia d'una forta acceptació popular a Capdepera. Un segle més tard la imatge de Sant Antoni ja no compartia el retaule de l'altar major sino que tenia un retaule propi situat al fons d'una nova capella, la que hi ha a la dreta del altar major. Quan en el segle XIX construïren

la nova església parroquial també li dedicaren una capella. Per tant, la festa de Sant Antoni gaudeix, també a Capdepera, d'una gran tradició ja que fa més de tres segles que la celebren.

tradicionalment, la iconografia religiosa ha remarcat dos aspectes de la vida del Sant. Les escultures, imatges i estampes ens mostraren un Sant vell, envoltat d'animals; però a vegades apareix rodejat de dimonis al·ludint a les temptacions que patí el Sant ermità. Algunes mostres iconogràfiques, per exemple aquest plafó del segle XVIII que se conserva a la parròquia de Porreres, reproduïx en un mateix suport físic els dos aspectes abans esmentats.

Dins la tradició catòlica, Sant Antoni és, per antonomàsia, el Sant templat. A mitjan segle IV, Sant Atanasi va escriure la vida del Sant ermità, un document que es té per bo i fefaent; segons aquesta obra, el dimoni, amb les

seves temptacions, agafà la figura d'alguns animals: toros, serpents, onsos, lleons.

A altre temps, l'església catòlica mostrà molt d'interés en reproduir mitjançant obres de teatre i la iconografia religiosa, les temptacions de Sant Antoni, ja que això li permetia moralitzar el comportament de la gent. El dimoni sempre ha estat un dels més forts enemics del creient catòlic.

Si observem la reproducció del plafó veurem com el porc és un dels animals domèstics que fan companyia al nostre Sant ermità i, al mateix temps, el porc és una de les formes adoptades pel dimoni per temptar a Sant Antoni. Els animals que segons Sant Antoni serviren per encarnar la figura del dimoni eren, a Mallorca, gairebé desconeguts. A les hores, per donar més realisme a les nostres iconografies que representaven les temptacions de Sant Antoni calia escollir uns animals més nostres; un d'aquests escollits fou el porc.

Tradicionalment, el porc ha estat un animal que ha gaudit de molt mala fama; en el llenguatge popular són freqüents expressions com aquestes: "És un porc"; "no fasis porqueries"; "això és una porcada"; "ho han deixat fet una soll"; etc. Totes les expressions fan referència a fets o comportaments rebutjables. Per altra part, la figura del

dimoni sempre s'ha arrodonit dels vicis i comportaments que la societat rebutjava i considerava de molt mal gust. Per tant, les imatges que el poble tenia del porc i del dimoni tenien molts de punts de contacte i no és estrany que la figura del porc s'aprofitas per simbolitzar i identificar el dimoni, l'enemic del nostre popular Sant Antoni. Quasi tots els pobles on hi ha una capella i un retaule dedicat a Sant Antoni podreu observar com la imatge del Sant té, als seus peus, un porquet. Actualment ens sembla molt fàcil lligar una relació entre les dues imatges ja que Sant Antoni és el patró de la pagesia i el protector dels animals, i si hem d'escollir un animal representatiu de la nostra pagesia no hi dubte que el porc és un dels que ha fet més mèrits ja que dins la Mallorca pre-turística era un dels puntals de l'economia i de l'alimentació del poble mallorquí.

Ara bé, si la explicació esmentada és, actualment, la que ens sembla més adient, en el segle XVIII, hauriem contestat, segurament que el porc encarnava a un dimoni o que era la materialització d'un determinat vici públic. I és que amb el temps tot canvia.

Josep Terrassa

El Temps... el nostre Temps.

Hem tingut un començament de gener amb poques pluges al llarg dels primers vint dies. No arribar a 1/2 litre/m² el dia 2, i 11,5 l/m² el dia 11, acompanyat de tempestes. Semblava que les calmes del gener serian ben presents, però l'entrada de vents de Tramuntana i Gregal a partir de dia 20 ens han duit pluges constants, amb un petit interval, el dia 26.

El resum és el següent:

1a. desena	0,4	l/m ²
2a "	12,5	l/m ²
3a "	46,2	l/m ²

TOTAL	59,1	l/m ²

Corresponen, els 59,1 l/m², a deu dies de pluge, la màxima dia 21 amb 23,5 l/m².

Les temperatures han oscilat entre els 4º de mínima i els 18 de màxima. Les nits més fredes corresponen als dies 13 i 19 amb 4º de mínima. La temperatura màxima correspon als dies 10, 19 i 29 amb els 18º esmentats.

Com aquesta crònica ha estat escrita després de dia 2 de febrer, dia de la Candelaria, i hem gaudit de bon temps, ens ha recordat el refrany tan popular referit a la meteorologia: "Si la Candelaria plora s'hivern és fora, si riu lluny es l'estiu". Com sia que la Candelaria ha estat contenta... pensau el que vindrà.

Joan Espiritusanto

LA SALA

La Sala.

Comissió de govern ,29-11-91.

S'aprova que la brigada municipal faci la síquia que creurà l'avinguda del rei Joan Carles I, per donar llum a les torres del camp municipal d'esports, amb un pressupost de 392.870 ptes; la Direcció General d'Obres Públiques ja ho ha autoritzat.

Es comunica a l'Associació Hotelera i de Serveis de Capdepera que s'obri el pagament fraccionat de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys, s'haurà de demanar individualment i en tot cas liquidar abans del 31 -12-92.

A proposta del sargent de la policia municipal, es faran gestions per que els policies municipal que declarin per assumptes oficials estiguin assessorats per un advocat.

S'aprova que els policies municipals facin un curs intensiu d'alemany per a millorar el seu servei.

Es col.labora amb 5.000 ptes. a benefici d'una leproseria a petició d'un capella jesuita.

Amb un import de 3.939.454 ptes, es dotarà de mobiliari el local de la "tercera joventut" de Cala Rajada.

Comissió de govern, 5-12-91.

Per unanimitat s'aprova dotar l'ordinador de la policia municipal d'un programa "base de dades" per a controlar la gestió de cobrament, en primera instancia, que serà aplicat per la policia local.

Sessió Ordinaria, 2-1-92.

El portaveu del Partit Popular sol.licita que s'aplaci fins a 1-1-93 la aplicació del Impost d'Activitats Econòmiques (IAE) , proposta que

no és recolzada.

L'Ajuntament permutarà el solar ne.14 del Polígon Industrial , de propietat municipal pel ne. 15.

D. Joan Flaquer presenta la seva dimissió com a tresorer de l'Ajuntament, per direntes raons; entre altres motius no estar d'acord amb la política econòmica del Consistori. El substituirà D. Jeroni Alzina.

S'aprova l'expedient per cobrir una plaça de sargent de la policia local, i una plaça d'administratiu.

S'informa al Consistori qu les modificacions de la depuradora de Capdepera, per aconseguir millorar el funcionament, costarà 14 milions de pessetes. L'assumpte queda aplaçat esperant un informe dels tècnics.

El Sr. Alzina, regidor de sanitat, informa al Ple , de les realitzacions dutes a terme, com són la supressió dels serveis mèdics d'urgència i l'adquisició d'una ambulància pels trasllats al PAC d'Artà; així com la creació d'un servei d'injectables.

El Partit Popular demanà que Cala Rajada canviï de topònim per "Cala Ratjada". El regidor de cultura, Sr. Tomeu Garau, manifestà que és una contradicció fer-ho ,una vegada que aquest Ajuntament està adherit a la Campanya de Normalització Lingüística.

Per vuit vots a favor contra cinc (PSOE, EU) la proposta presentada per D. Bartomeu Garau, d'adherir-se a la Plataforma Cívica per l'Autogovern i signAr el manifest "Volem comandar a ca nostra" és aprovada.

El regidor de sanitat, informa que es construirà un centre sanitari , finançat entre la Comunitat Autònoma i l'Ajuntament , essent l'Insalud l'encarregat del personal.

Esports.

EL QUÈ LES ELECCIONS

S'ENDUGUEREN?

Es suposa que aquesta hauria d'esser la pàgina esportiva de la revista, però aquesta vegada, donat que d'esport no hi moltes coses per contar, i sense que serveixi de precedent, canviaré de tema. El que vull desenvolupar tot seguit no és altra cosa que donar sortida a una sèrie d'opinions de gent que han estat, són i, si no s'hi posa remei, deixaran d'esser lectors de "Cap Vermell".

Record perfectament que quan jo encara no col.laborava amb aquesta revista, a molts de llocs i en moltes d'ocasions, escoltava comentaris referits als articles apareguts a "Cap Vermell". Deia la gent que en tots aquells articles hi havia un denominador comú: la instigació constant cap als polítics quan les seves decisions no eren encertades i un afany de denúncia permanent de qualsevol aspecte que atemptàs contra la nostra comunitat.

Foren molts els articles que causaren un cert malestar entre els regidors de torn, fins i tot es deia que el batle era el primer que sortia a comprar "Cap Vermell" per veure quins temes se li havien criticat. Aquells articles, potser, escandalitzaren a algú, segurament els afectats devia tirar llamps i pestes, però crec que per a la majoria més o manco progressista, li pareixia que ja era hora de que algú digués les coses pel seu nom i cantàs quatre veritats.

Jo confés que he estat un dels qui s'han complagut de veure com certes coses y casos sortien a llum. M'agradava llegir els articles de "Cap Vermell" i fins i tot me tranquil.litzaven ja que suposaven una defensa de les llibertats de la gent enfront del poder polític. Sempre vaig creure que la revista significava una veu lliure i respectada, un poc quixotesta fins i tot, que sortia en defensa dels interessos generals del poble gabellí. Quan me demanaren per col.laborar amb els meus articles, no ho vaig dubtar ja que em sentia plenament identificat amb la línia de la revista.

Ara he de dir que, des de la publicació del darrer número de l'anterior etapa de "Cap Vermell", just abans de les eleccions, i en l'interval en què s'ha deixat de publicar, ha mort l'esperit de la revista. Els números publicats en la nova etapa així ho reflexen, "Cap Vermell" ha canviat un cent per cent. El seu contingut ja no és igual que abans, i això no ho dic jo sinó molts de lectors que encara li guarden fidelitat. No sé si el camí actual és l'encertat, això ja es veura amb el temps.

No m'importa massa la trajectòria que vulgui seguir l'equip de redacció actual. Jo, des de la meua pàgida d'esports, segueixc opinant i escrivint lliurement, procurant esser feel a la veritat i el més objectiu possible. No em sent fermat a cap interès particular i així pens seguir. Però, i després de molt de temps d'escrivre en aquestes pàgines, ara ha estat la primera vegada que els meus textos s'han vist reduïts i alterats. Supòs que l'equip de redacció els seus motius tendrà.

Potser el títol d'aquest article ens pot donar la clau del què passa en la nova etapa de "Cap Vermell". Jo, igual que moltes persones del municipi, he estat afiliat a distints partits polítics, la qual cosa sols em va suposar problemes i discriminacions per part d'afiliats a altres partits. Ja va temps que vaig comprendre que la política va més enllà d'allò que veim i tocam amb les nostres mans i que té un rerafons invisible i subtil. Desgraciadament, els polítics no són lliures per prendre decisions i sempre es mouen a remolc del temps i dels aconteixements i, encara més, sota la pressió de les pròpies promeses. Ara que em sent deslligat de sigles polítiques és quan em sent vertaderament lliure per poder opinar i escriure allò que crec que és just.

Moltes de les firmes dels textos de "Cap Vermell", estan vinculades a partits polítics actualment en el govern municipal. Repetesc que jo no estic a favor o en contra de l'afiliació política, cada qual és lliure de fer el què vulgui. No sé fins a quin punt l'afiliació política condiciona l'actuació dels redactors ni fins a quin punt es senten lliures per criticar el que sigui criticable. Me limit a exposar les opinions d'alguns lectors que també enyoren altres etapes i que desitgen llegir quelcom més que lletres i frases...

Cres que encara és temps de decidir quina línia ha de seguir la revista. No dic que sigui desencertat el camí actual. Deman simplement, als qui llegeixin aquestes línies, que pensin en referència a "Cap Vermell", si és cert que les eleccions s'endugueren alguna cosa...

La pròxima vegada esper parlar, altra vegada, d'esport. És lo meu.

BIEL TORRES

el planeta verd.

NUCLEARS, ENERGIA A LA BAIXA (i 2)

A l'Article anterior de " El Planeta Verd " comentaven les 10 bones raons presentades per diversos grups ecologistes amb la finalitat de tancar les actuals centrals nuclears de l' estat espanyol, i obrir un debat social que qüestionari el PLA ENERGETIC NACIONAL (PEN) .

De tots els punts plantejats és, sense cap dubte, el risc d'accident el que més preocupa a la gent. I hi ha motius, la magnitud d'un accident greu no resisteix cap comparació: els efectes perduraran varies generacions.

Altra qüestió greu no solucionada és què fer amb els residus. Ben és coneguda la ineficàcia de la indústria electro-nuclear i els governs per desfer-se de les pròpies deixalles. Els cementiris nuclears ningú els vol a casa seva i el reciclatge dels productes de la fusió nuclear està molt limitat. L'alta de les deixalles contaminades impedeix donar-les un tractament efectiu. L'abocament directe de bidons (reforçats amb ciment i plom) a la mar, la creació de centres- magatzem o l'avo- cament a països del tercer món... no són solucions definitives. El perill està latent i s' agrava any rera any.

Un exemple d'aquesta ineficàcia és el cas dels parallamps radiactius. A Cala Rajada n'hi ha un a les escoles S' Auba. Després d'instalar-ne un bon raig per tot l'Estat-especialment a centres públics- ara els han prohibit per perillosos. Teòricament els volen llevar però no saben on ficar-los. Mentre segueixen col.locats on més mal poden fer... damunt el cap dels nins (a n'aquest problema ja hi dedicarem un article exclusiu).

Abans d'acabar aquesta reflexió antinuclear, m'agradaria comentar dues qüestions:

- L'energia nuclear va lligada intimament amb la bomba atòmica. De fet quasi tots els governs de països del tercer món situats a " punts calents " somien amb tenir tecnologia nuclear. Hi ha molts de països com l'Irak, Libia, Iran, Israel, Síria, Brasil, Xile, Paquistà, Argentina... que tenen programes nuclear avançats, capaços d'obtenir la bomba atòmica en pocs anys.

- L'altra és que abandonar l'energia nuclear no vol dir minvar el nostre nivell de vida, més bé, diversificar les fonts energètiques i racionalitzar el consum.

Però què és l'energia nuclear?

L'energia nuclear prové de la fusió (ruptura) del nucli d'àtoms metalls pesats - Urani, Plutoni ...- els àtoms d'aquests elements són bordetjats per partícules que els trenquen alliberant gran quantitat d'energia. Aquest procés costa començar-lo però després segueix tot sol com una cadena.

A la central nuclear es controla aquest procés. Tot seria més o manco perfecte si no fos perquè els residus són radiactius i en si és una activitat perillosa.

La bomba atòmica té un principi similar, la reacció en cadena, però no està controlat emitint quantitats immenses d'energia en poc temps.

ECO-NOTICIES.

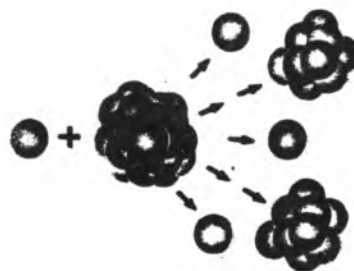
Sense deixar el tema anterior, els magatzem de residus radiactius habilitats a les centrals de Zorita (Guadalajara), Garofia (Burgos), Vandellòs I i Asco (Tarragona) es troben aprop de la saturació. Les dades estan incloses a un informe del Consell de Seguretat Nuclear corresponent a 1991. L'únic cementiri de residus El Cabril (Còrdova) es troba en una situació parellada.

Del dia 10 al 15 es celebra la Setmana de la Natura, un intent d'apropar els nins i adults al medi que les envolta.

Hi haurà com cada any plantada d'arbres, conferències i xarles. Enguany coma a novetat hi haurà taller de paper reciclat i campanya de recollida de piles a les escoles.

Des de principi de curs al C.P. S' Alzinar es fa recollida de paper a totes les aules amb la finalitat de reciclar-lo. No estaria gens malament que l'Ajuntament dugués a terme la recollida selectiva de paper i vidre, perquè la feina a les escoles no quedi en pura anècdota.

A un article pasat comentaven el perill d'algunes piles i que no hem de tirar-les als fems... Idd, ja podeu durles piles perilloses als bidons col.locats, de moment a les escoles.

Esquema de una fissió nuclear.

Imatges

La Torre d'En Miquel Nunis.

Després dels monuments i restes prehistòrics, la Torre d'En Miquel Nunis és la construcció més antiga que conservam en el municipi. Sabem que ja existia a l'any 1300 perquè al seu entorn el rei Jaume II ordenà que edificassin el nostre poble. Segons alguns, com Gabriel Alomar, el sistema de construcció de la torre és propi

de la dominació àrab, es a dir, anterior al segle XIII.

En temps dels àrabs seria una torre de vigilància i de defensa, observam les arpilleres, tres a cada costat. A la primera meitat del segle XIX enderrocaren la part superior i, en el seu interior, construïren una torre de molí que no entrà mai en funcionament.